

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 02.03.2018

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਦਾਵਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਪ ਦੀਆਂ ਗਲ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪਦਚਿੰਨ੍ਹਾ ਉੱਪਰ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ

ਇਹਨਾ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਅਸੀਂ ਅਹਮਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਜਤਨਾਂ ਨਾਲ ਉੱਚ ਆਚਰਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਨਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੀਏ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 2 ਮਾਰਚ 2018 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਤੁਲ ਫ਼ਤੂਹ ਮੋਰਡਨ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ।

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਉਚੱਤਮ ਆਚਰਣ ਅਪਨਾਉਣੇ, ਹਰ ਮੌਕੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਨੇ, ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਮੂਨੇ ਦਿਖਾਉਣੇ, ਆਪਣਿਆਂ ਤੇ ਬਿਗਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਕਟਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਐਨ੍ਹੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਇਹਨਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਚੁਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਜੋ ਕੁਝ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਮੱਤ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਆਚਰਣ ਧਾਰਣ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਮੁਹਬੱਤ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀਆਂ ਗਲ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੁਨੱਤ ਉੱਪਰ ਅਮਲ ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ । ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਇਸੇ ਹਾਲਤ ਕਰਕੇ ਜੱਦ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਹੋਣੇ ਸਨ ਰੱਬ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ । ਪਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵੀ ਇਹ ਲੋਕ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਜੋ ਇਨਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਗੰਦੀ ਤੇ ਕੂੜ ਭਾਸ਼ਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਮੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ ਵੀ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ । ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਗ਼ੈਰਮੁਸਲਿਮ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਚੁਕਦੇ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਅਸੀਂ ਅਹਮਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਜਤਨਾਂ ਨਾਲ ਉੱਚੇ ਆਚਰਣਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰੀਏ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਅਮਲਾਂ (ਕਰਮਾਂ) ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨੀ ਭਰਪੂਰ ਮਿਆਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਆਪ ਦੇ ਘਰੇਲੂ ਹਾਲਾਤ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਆਪ ਇਕ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਣ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਨਾਪਸੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਤੇ ਆਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਖ਼ਲਾਕ (ਆਚਰਣ) ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਨਸੀਹਤ ਕਰਦੇ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰੁਖਾਂ 'ਤੇ ਪੱਥਰ ਮਾਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਚੌ ਫਲ ਨਸ਼ਟ ਨ ਕਰੇ । ਫਿਰ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਥਾਲੀ ਉੱਪਰ ਹੱਥ ਫੇਰਣ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 'ਬਿਸਮਿਲੱਹ' ਪੜ੍ਹੋ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਣਿਓ ਖਾਓ । ਸੋ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੀਖ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੇ ਹੋਕੇ ਉੱਚੇ ਆਚਰਣ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ।

ਫਿਰ ਝੂਠ ਇਕ ਪਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚੱਈ ਇਕ ਨੇਕੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਪੁਣੇ ਤੋਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਸੀਹਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਕ ਸਹਾਬੀ ਆਪਣੇ ਬਚਪੁਣੇ ਦੀ ਗੱਲ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਬਚਪੁਣੇ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਦ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਜਾਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਰਕਤਾਂ ਭਰਪੂਰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏਧਰ ਆਓ, ਹੁਣੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਦਿਆਂਗੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੋ? ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਜ਼ੂਰ ਦਿਆਂਗੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਫਿਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੇਵਲ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ । ਹੁਣ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸਚੱਈ ਦੀ ਮਹਤੱ ਅਤੇ ਝੂਠ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਹ ਗੱਲ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੇਤੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਵਰਨਣ ਕੀਤੀ ।

ਇਕ ਵਾਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਛੱਡ ਦਿਓ । ਕੀ ਅੱਜ ਕਲ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇਹ ਮਿਆਰ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸੂਖਮਤਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਤੋਂ ਬਚਣ ਅਤੇ ਸਚੱਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ । ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ੇ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਸਾਡੇ ਇਹ ਮਿਆਰ ਹਨ । ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮਹਾਪਾਪ ਬਾਰੇ ਦਸਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮਹਾਪਾਪ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ਰੀਕ ਬਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮਾਂਪਿਆਂ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਵੀ (ਰਿਵਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ਟੇਕ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਗਲਾਂ ਕਰਨ ਰਹੇ ਸਨ, ਉੱਠਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਗ਼ੌਰ ਨਾਲ ਸੁਣੋ, ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ, ਆਪ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਈ ਵਾਰ ਦਹੁਰਾਈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਚਲੇ ਗਏ । ਰਾਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਛਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਹਜ਼ੂਰ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਹੁਣ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਣ । ਇਹ ਅਸੀਂ ਇਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪ ਨੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਬੱਚੁ (ਗਵਾਰ, ਪੇਂਡੂ) ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਮੂਤਰਨ ਲਗਾ । ਲੋਕ ਉਸ ਵੱਲ ਦੌੜੇ ਰੋਕਣ ਲਈ । ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੇ ਮੂਤਰਿਆ ਹੈ ਪਾਣੀ ਵਹਾ ਦਿਓ । ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਸਾਨੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ ਨ ਕਿ ਤੰਗੀ ਲਈ । ਇਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬੱਚੁ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਮਿਹਰ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ।

ਇਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਚੰਗਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਂਢੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਰਖਦੇ ਹਨ । ਫਿਰ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਉਚੱਤਮ ਆਚਰਣ ਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੌਮ ਦਾ ਸੇਵਕ ਸਮਝੋਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਬੀਆਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਕਿੱਥੇ

ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮਿਆਰ ਸਾਡੇ ਲੀਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ । ਸੋ, ਸਾਡੇ ਜੋ ਜਮਾਤ ਦੇ ਉਹਦੇਦਾਰ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਮੌਕੇ ਦੀ ਫ਼ਤਹਿ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲੱਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉੱਚੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਟਣ ਕੀਤਾ । ਆਪ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਜਾਨੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹੋ ਮੁਆਫ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨਾ ਦਾ ਸਬਬ ਬਣ ਗਈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲੱਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਉਚੱਤਮ ਆਚਰਣ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਇਕ ਥਾਂ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ :

ਉਹ ਜਲਾਲ ਵਾਲਾ ਰੱਬ ਸਾਡੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲੱਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਕੇ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ) ‘ਵ ਇਨੱਕਾ ਲ-ਅਲਾ ਖੁਲੁਕਿਨ ਅਜ਼ੀਮ’ ਅਰਥਾਤ ਤੂੰ ਇਕ ਮਹਾਨ ਆਚਰਣ ਉੱਪਰ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਦਾਰਤਾ, ਸੁਜਾਤ (ਬਹਾਦੁਰੀ), ਨਿਆ, ਰਹਿਮ, ਉਪਕਾਰ, ਸਚਾਈ, ਦਲੇਰੀ, ਹੌਸਲਾ ਆਦਿ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰ ਹਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਉਚੱ ਆਚਰਣ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਚਰਣ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੋ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਔਕੁੜਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੁਰੁਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ । ਜੇਕਰ ਇਕ ਹੀ ਪੱਖ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਚਰਣ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲੱਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਆਚਰਣ ਪੂਰੇ ਕਰਨੇ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਭਾਗ ਆਪ ਦਾ ਮੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਦਨੀ । ਮੌਕੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਔਕੁੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬਰ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਤਿਅੰਤ ਸਖਤੀ ਤੇ ਕਰੜਾਈ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹਲੀਮੀ ਤੇ ਵਿਨਮਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਏ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਤਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । ਫਿਰ ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹੋ ਦੁਸ਼ਮਣ ਗਿਫ਼ਤਾਰ ਹੋਕੇ ਆਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਇਹ ਉਚੱ ਆਚਰਣ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੀਵਾਨਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਾ ਦਿਖਾਇਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੁਨੱਤ ਉੱਪਰ ਚਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਪਰਣੇ ਆਚਰਣ ਚੰਗੇ ਕਰ ਲਓ ਅਤੇ ਹਰ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੌਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮੇ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ । ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਰਾਮਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਨ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਜ਼ਰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਚਰਣ ਅਜਿਹੀ ਕਰਾਮਤ ਹੈ ਜਿਸ’ਤੇ ਕੋਈ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹੋ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲੱਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਾ ਆਚਰਣ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਗਿਆ (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ) ਵ ਇਨੱਕਾ ਲ-ਅਲਾ ਖੁਲੁਕਿਨ ਅਜ਼ੀਮ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਉੱਝ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲੱਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮੇ (ਕਰਾਮਾਤਾਂ), ਪ੍ਰਮਾਣਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨਬੀਆਂ ਅਲੈਹਿਮ ਸਲਾਮ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਿਆਂ ਤੇ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਆਪ ਸਲੱਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਆਚਰਣਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਿਆਂ (ਕਰਾਮਾਤਾਂ) ਦਾ ਨੰਬਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਧਾਰਣ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭੈੜੇ ਆਚਰਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣਾਂ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਉਹੋ ਕਰਾਮਤ ਹੈ । ਉਧਾਰਣ ਲਈ ਜੇਕਰ ਬਹੁਤੇ ਗੁੱਸੇ, ਕਰੜੇ ਸੁਭਾਉ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਲੀਮੀ ਤੇ ਦਰਗੁਜ਼ਰ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੀ ਕਰਾਮਤ ਹੈ ।

ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਰਾਮਾਤੀ ਬਣ ਜਾਏ । ਮਨੁੱਖ ਆਚਰਣਕ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੁਰੁਸਤ ਕਰੇ ਤਕਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਕਰਾਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਦੇ ਵੀ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਦੂਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ । ਮੋਮਿਨ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਖ਼ਾਲਕ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਾਮਾਤੀ ਬਣ ਜਾਏ । ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਬਦਕਾਰ ਤੇ ਅਯੱਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਰਾਮਾਤੀ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਪਰ ਆਚਰਣਕ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਲਿਆ

ਅਤੇ ਸਿਵਾਏ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ । ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਚਰਣਕ ਕ੍ਰਿਸਮੇ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਹੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਕੁਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ । ਇਕ ਮੌਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਆਚਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇਕ ਤਾਂ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਅੱਜ ਕੱਲ ਨਵੀਂ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਾਕਾਤ ਆਦਿ ਸਮੇਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਾਪਲੂਸੀ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀਨਾ ਤੇ ਸਾੜਾ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਚਰਣ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ । ਆਚਰਣ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਚੀ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀਨਾ ਤੇ ਸਾੜਾ ਨ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰਾਪਲੂਸੀ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕੰਮ ਨ ਲਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ :

(إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ)

ਇਹ ਕਾਮਲ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਨਿਆਂ ਕਰੋ ਇੰਸਾਫ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕਰੋ । ਜਿੱਥੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਓਥੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰੋ । ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਤਾਉ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਨੇੜਤਾ ਵਾਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨੇੜਤਾ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਮਲ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਕਾਮਲ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਸੁਮਾਰਗ ਰੱਬ ਦੇ ਕਲਾਮ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ੂਦ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੋਰ ਥਾਂ ਸੁਮਾਰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ । ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਦਿਲ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਖਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਅਵਸ਼ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਦਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਖਲਾਕ (ਆਚਰਣ) ਦੂਜੀਆਂ ਨੇਕੀਆਂ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ । ਜੋ ਲੋਕ ਅਖਲਾਕ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬੇ ਖ਼ਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇਹ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ਵਿਸ਼ ਤੇ ਗੰਦਗੀ ਵੀ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਦਿਕਨੀਆ ਵੀ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾੜੀਆਂ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਚੰਗੇ ਅਖਲਾਕ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ।

ਸੋ, ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਖਲਾਕ ਦੀ ਦੁਰਸਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੇਕੀਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਅਖਲਾਕ ਹੀ ਹੈ । ਕਈਆਂ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲੀ (ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਚਿੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੌਲਵੀਯਤ ਦੀ ਰਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਵਾਲੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਮੌਲਵੀਯਤ ਦਾ ਰੁਹਬ ਬਿਠਾਕੇ ਕਈ ਵਾਰ ਚੰਗੀ ਮਾੜੀ ਵੀ ਕਹਿ ਬੈਠਦੇ ਹਨ । ਐਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਸਵਾਲੀ ਜੇਕਰ ਚੰਗੇ ਸਵਾਸਥ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪ ਪਾਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਲਾਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸਗੋਂ ਹਦੀਸ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿੱਚ **لَوْ أَنَا لِرَاكِبٍ** ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਆਏ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਬੇਸ਼ਕ ਸਵਾਲੀ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਦੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ (وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَوْهُ) 'ਵ-ਅਮੱਸਾਇਲਾ ਫ਼ਲਾ ਤਨਹਰ' ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲੀ ਨੂੰ ਨ ਝਿੜਕੋ । ਸੋ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਵਾਲੀ ਨੂੰ ਨ ਝਿੜਕੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਬਦਅਖਲਾਕੀ ਦਾ ਬੀ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਅਖਲਾਕ ਇਹੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲੀ ਉੱਪਰ ਛੇਤੀ ਗੁੱਸੇ ਨ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਇਛਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੇਕੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆਂ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਬਦੀ ਦਾ ਵਾਰਸ ਬਣਾਏ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਮਾਂਪਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੇਕਰ ਅਹਮਦੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ? ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਸ਼ੇਖ਼ ਅਬਦੁਰ ਰਹਮਾਨ ਸਾਹਬ ਕਾਦੀਆਨੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ ਨਸੀਹਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁਆ ਕੀਤਾ ਕਰੋ, ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਮਾਂਪਿਆਂ ਦਾ ਮਨ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚੰਗਾ ਅਖਲਾਕ ਅਪਣਾਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਮੂਨਾ ਦਿਖਾਕੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਚਾਈ ਦਾ ਕਠਿਲ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੰਗਾ ਨਮੂਨਾ ਦਿਖਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਦੀ

ਸਚਾਈ ਦੇ ਕਾਇਲ ਹੋ ਜਾਣ । ਅਖਲਾਕੀ (ਆਚਰਣਕ) ਨਮੂਨਾ ਅਜਿਹਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਦੂਜੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ । ਸੱਚੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇਹ ਮਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਉਤਮ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਖਲਾਕ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਪਾਰਖ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸ਼ਾਇਦ ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾ ਦੇਵੇ । ਇਸਲਾਮ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ । ਸੰਸਾਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤੋਂ ਧਰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹਨਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਨ ਮਨ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਆਪ ਨੇ ਇਕ ਮੌਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅਖਲਾਕ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਪਸ਼ੂ ਗੁਣਵਤਾ ਤੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਖਾਂਦਾ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਉਲਟੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹੋ ਹਾਲ ਹੈ ਲਾਲਚ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖਾਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਹੋਵੇ ਖਾਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਸ਼ੂ ਹਲਾਲ ਤੇ ਹਰਾਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਕ ਬਲਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਂਢੀ ਦਾ ਖੇਤ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨ ਜਾਵਾਂ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਜੋ ਅਖਲਾਕੀ ਉਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਸੰਭਵਤਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ । ਯਤੀਮਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਰਤਾ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਜੱਦ ਨਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਨਰਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਦੋ ਪੱਖ ਹਨ ਇਕ ਇਲਾਹੀ ਅਜ਼ਮਤ ਦਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਅਖਲਾਕ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਲੋਕਾਂ ਉੱਪਰ ਮਿਹਰ ਦਾ ਜੋ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਅਖਲਾਕ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹੈ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਦੇ ਹੱਕ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਅਖਲਾਕ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਨਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋ, ਹਾਣ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਰ ਆਚਰਣ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਅਖਲਾਕ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹੈ । ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਓਹ ! ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇਹਨਾ ਗੱਲਾਂ ਉੱਪਰ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਗੌਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਫਿਰ ਇਕ ਬੁਰਾਈ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨੇਕੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਰੱਬ ਦੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਸਬਬ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੂਫੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਦੁਰ ਆਚਰਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਜੱਦ ਇਹ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਤਲਾ ਜਿੰਨ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮੁਜਾਹਿਦੇ (ਸੰਘਰਸ਼) ਨਾਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਨੀਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਹੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੂਖਮ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਹੰਕਾਰ ਧੰਨ ਮਾਲ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਧੰਨ ਦਾ ਹੰਕਾਰੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਗਾਲ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰੇ । ਕਈ ਵਾਰ ਖ਼ਾਨਦਾਨ (ਵੰਸ਼) ਦਾ ਤੇ ਜਾਤ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤ ਵੱਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਾਤ ਦਾ ਹੈ । ਕਈ ਵਾਰ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਵੀ ਹੰਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਗਲਤ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਝੱਟ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਲਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਆਉਂਦਾ । ਭਾਵ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨੇਕੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਗਵਾਂਢੀ ਨੂੰ ਅਖਲਾਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਭਵਤਾ ਇਕ ਕਰਾਮਤ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਗਵਾਂਢੀ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਉਤਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ਜੱਦ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਜਮਾਤ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ ਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਖਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪ ਹੁਦਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਹਲਾਕਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਕ ਭੈੜਾ ਨਮੂਨਾ ਬਣਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੇਕੀ ਤੇ ਸੁਮਾਰਗ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆਂ ਰਖਦਾ ਹੈ । ਸੋ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਰੱਬ ਤੋਂ ਦੁਆ ਮੰਗੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਤੇ ਹਿਮਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰੋ । ਜਿੱਥੇ ਅਸਮਰਥ ਹੋ ਜਾਓ ਓਥੇ ਸਚਾਈ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਦੁਆ ਲਈ ਹੱਥ ਉਠਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਨਮੁਤਾ ਤੇ ਵਿਲੀਨਤਾ ਨਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਜੋ ਸਚਾਈ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਪਰਤਦੇ । ਅਸੀਂ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਦੁਆਵਾਂ ਕੁਬੂਲ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ।

ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀਆਂ ਪੈੜਾਂ ਉੱਪਰ ਚਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਪਣੇ ਆਰਰਣਾ ਨੂੰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ, ਹਰ ਮੌਕੇ, ਹਰ ਥਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤੋਫੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ । ਸਾਡੇ ਅਖਲਾਕ ਦੇ ਮਿਆਰ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਨ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ । ਮਖਲੂਕ ਦੀ ਸਚੀ ਹਮਦਰਦੀ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ । ਤਕਵਾ (ਸੰਜਮਤਾ) ਦੇ ਮਿਆਰ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਸੀਂ ਹੋਈਏ, ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਮਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਇਸਲਾਮ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸਬਬ ਨ ਬਣੇ ਸਗੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧਕੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਖਲਾਕ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਅਤੇ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਝੁਕਕੇ ਦੁਆ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ ।

ਜੁਮਏ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਮੈਂ ਇਕ ਜਨਾਜ਼ਾ ਗਾਇਬ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕਰੱਮ ਸੇਖ ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ ਸਾਹਬ ਸਪੁੱਤਰ ਸੇਖ ਅਬਦੁਲ ਹਮੀਦ ਸਾਹਮ ਹਲਕਾ ਡਿਫ਼ੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਕਰਾਰੀ ਦਾ ਹੈ । 15 ਫ਼ਰਵਰੀ ਨੂੰ 88 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ । **اللّٰهُ وَاَنَا الْيَوْمَ رَاجِعُونَ** ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਲੱਹਿ ਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲੈਹਿ ਰਾਜਿਉਨ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਬਾਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾ ਗਾਇਬ ਪੜ੍ਹਾਈ ।

Khulasa Khutba Jumma 02.03.2018
 Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)
 Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat
 Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk
 From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131